

Incendis forestals: prevenció i restauració

1/4

Tipus d'incendis forestals

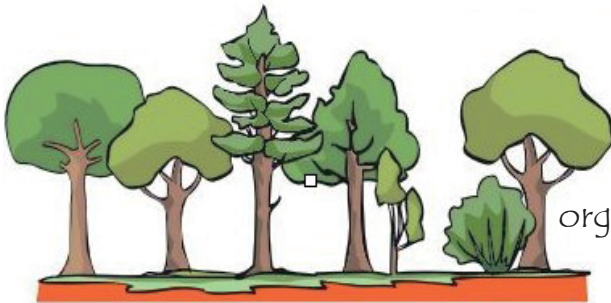

DE SÒL O SUPERFÍCIE

Són els més freqüents. Estenen cremant el tapís herbaci i el matoll sense afectar els arbres adults

DE COPES

Són els que avancen de copa en copa, empaitats pel vent que és més fort en les copes dels arbres que a nivell del sòl

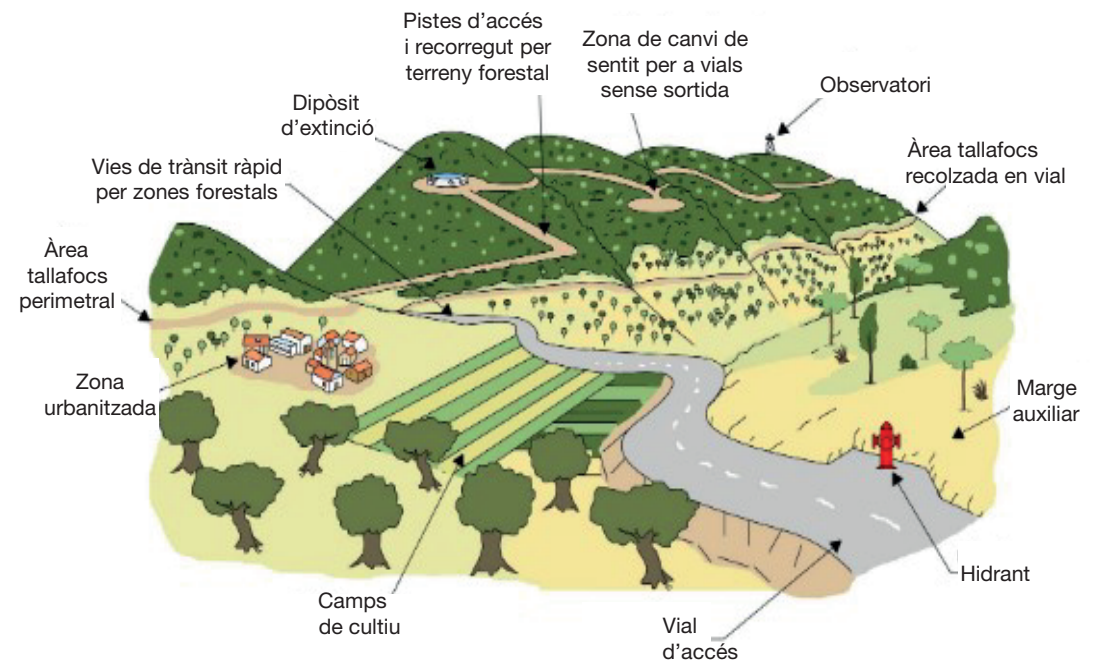
DE SUBSOL

Els incendis poden propagar-se pel subsòl a través de la matèria orgànica existent, com arrels o torba. Són focs d'avanç lent, molt perillosos si es propaguen sense ser detectats.

La prevenció dels incendis forestals

Engloba totes les actuacions encaminades a reduir el nombre d'incendis i totes les accions i mesures que es realitzen per a dificultar la propagació del foc.

Les infraestructures de prevenció d'incendis forestals tenen per objectiu reduir la superfície afectada pel foc, evitant o alentint la seva propagació.

Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals

Diagrama d'un plaça forestal amb edificis i zones protegides. El diagrama mostra una zona central amb edificis i zones protegides. Les etiquetes inclouen:

- Arbres podats a 2/3 de la seva alçada
- Terreny forestal
- Hidrant
- 25m
- Parcel·les sense construir, lliures de vegetació
- Parcel·les sense construir, lliures de vegetació
- Camí perimetral de 5m d'amplada
- 2 vials d'accés amb franja de 10 m lliure de vegetació

4. TORRES DE VIGILÀNCIA per establir una xarxa de vigilància de l'inici dels incendis. A Catalunya, tots els estius es desenvolupa un Pla de Vigilància contra Incendis Forestals.

Incendis forestals: prevenció i restauració

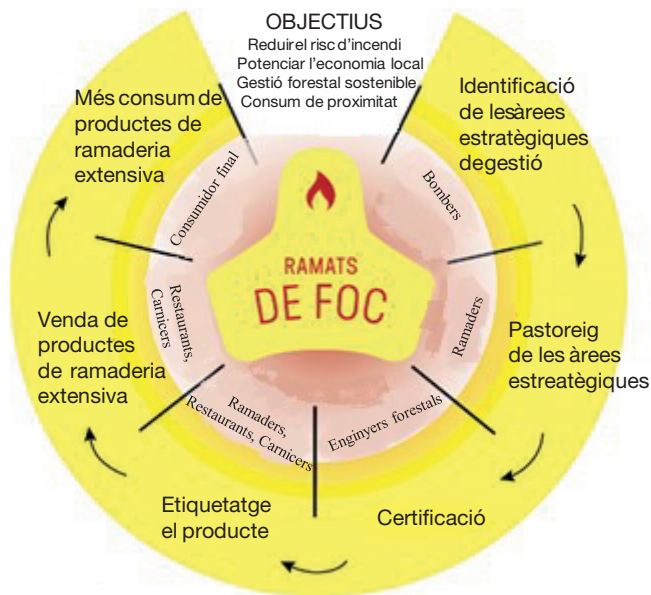
3/4

Gestió silvícola i paisatges resilientts al foc

SILVOPASTORALISME

Les cabres i ovelles consumeixen un sotabosc (biomassa) i el transformen en productes alimentaris de primera qualitat: carn i llet. Contribueixen així a la prevenció dels incendis forestals, tot mantenint un sotabosc "net", a mantenir el paisatge, a potenciar la biodiversitat i a arrelar a gent al territori.

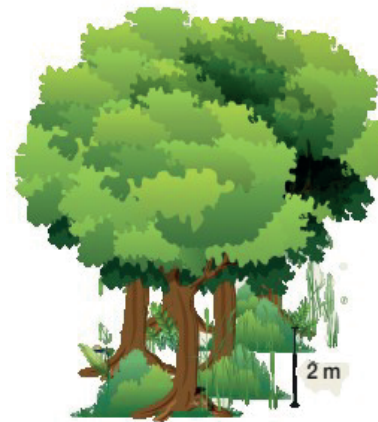

TRACTAMENTS SILVÍCOLES

1. Aclarides. Selecció dels arbres més vigorosos i sans per reduir la competència i la mortalitat. També s'incrementa l'espai entre capçades, tot evitant que el foc passi d'un arbre a l'altre.

2. Podes a 2 m per evitar que els focs de sotabosc passin a les capçades.

3. Estassades. Aclarides de matollar i sotabosc per reduir combustible i generar clarianes.

Diputació
Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals

Incendis forestals: prevenció i restauració

4/4

Cercle de Voluntaris
dels Parcs Naturals

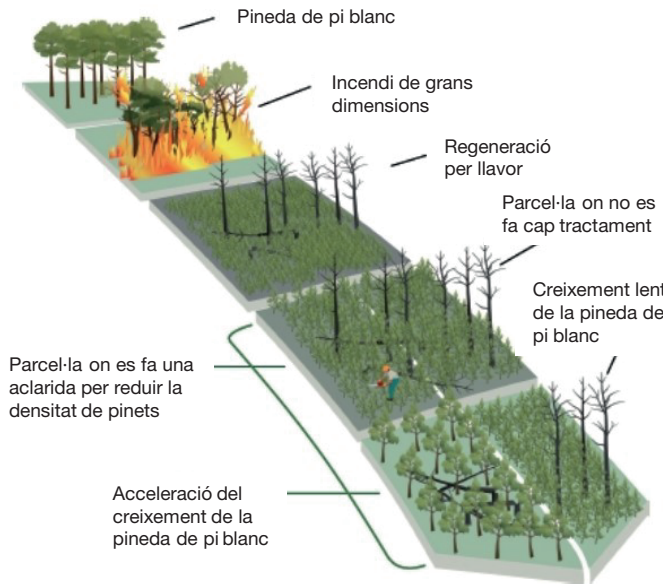
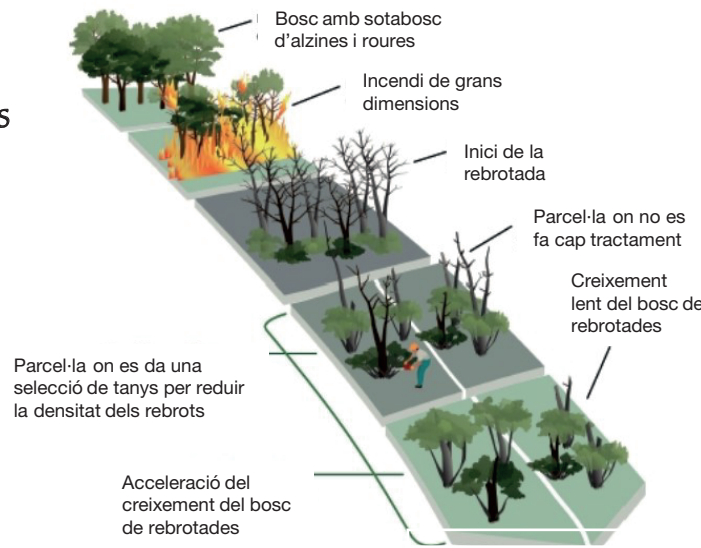
La restauració després de l'incendi

1. Regeneració de la coberta vegetal.

En extreure la fusta cremada, el millor és deixar els arbres que presentin signes de vida, els que tinguin les fulles seques i els matolls cremats. Dels arbres morts cal deixar drets un 10%. Els arbres que es deixin drets haurien d'estar agrupats en bosquets. Si es fa plantació hauria de ser amb el mínim de llaurada possible: l'ideal és cavar petits clots on s'introdueix la planta.

2. Selecció de tanyes de rebrot de roure i alzina per afavorir el creixement i supervivència dels individus seleccionats.

3. Aclarida de plançonedes de pinedes.

L'excessiva densitat en la regeneració d'algunes espècies de pi (especialment el pi blanc) provoca un estancament del seu creixement, una reducció de la fertilitat i un elevat risc de plagues i incendis.

4. Restauració de zones amb regeneració natural nul·la o escassa.

En certes zones amb poca regeneració natural, en especial aquelles amb interès local o paisatgístic, les plantacions amb espècies presents abans de la pertorbació permet la restauració de l'habitat.

